

MIKEÁS

1

2

3

4

5

6

7

FEJEZET 1

Az Úr igéje, a mely lőn a moreseti Mikeáshoz, Jótám, Akház és Ezékiásnak, Júda királyainak idejében, a melyet látott Samária és Jeruzsálem felől.

² Halljátok meg minden népek, figyelmezz föld és annak teljessége. És az Úr Isten legyen bizonyosság ellenetek; az Úr az ő szent templomából!

³ Mert ímé, kijő az Úr az ő helyéről, és leszáll és lépdel a földnek magaslatain.

⁴ És szétmállanak alatta a hegyek, a völgyek pedig szétszakadoznak, mint a víz a tűz előtt, mint a meredekről leszakadó vizek.

⁵ A Jákób vétkéért leszen mindez, és az Izráel házának bűnei miatt! Micsoda a Jákób vétke? Avagy nem Samária-é? És mik a Júda magaslatai? Avagy nem Jeruzsálem-é?

⁶ De olyanná teszem Samáriát, mint a mezőben való kőrakás, szőlő-plánták helyévé; és lezúdítom a völgybe az ő köveit, és még fundamentomait is kimutatom.

⁷ Faragott képei mind összetöretnek és minden ajándékát tűz égeti meg. Minden bálványait semmivé teszem; mert paráznaság béréből gyűjtögette azokat, azért ismét paráznaság bérévé legyenek.

⁸ E miatt kesergek és jajgatok; ruhátalan és mezítelen járok. Üvöltök, mint a sakálok, és sikongok, mint a struczmadarak.

⁹ Mert halálosak az ő sebei. Bizony Júdáig ér; népem kapujáig hatol, Jeruzsálemig.

¹⁰ Gáthban hírül ne adjátok; sírván ne sírjatok; Beth-le-Afrában porba heveredtem.

¹¹ Költözzetek el, Safirnak lakója gyalázatos meztelenül! Nem vonult ki Saanán lakosa; Beth-Eselnek siralma nem enged tartózkodni.

¹² Mert beteg lett Marótnak lakosa az ő javai miatt; mert veszedelem szállt le az Úrtól Jeruzsálemnek kapujára.

¹³ Gyors paripához kösd a szekeret, Lákisnak lakója! ki a bűnnek kezdője valál a Sion leányánál. Bizony te benned találtnak Izráel vétkei!

¹⁴ Azért adj válólevelet Moreset-Gátnak! Akzib házai megcsalják Izráel királyait.

¹⁵ Még hozok én te néked örököst, Marésa lakosa; Adullámig hat el Izráel dicsősége!

¹⁶ Nyírd le, kopaszd meg magadat a te gyönyörűséges fiaidért! Szélesítsd meg kopaszságodat, mint a keselyű; mert rabságra vitettek el tőled!

FEJEZET 2

- J**aj azoknak, a kik hamisságot gondolnak és a kik ágyasházukban gonoszságot cselekesznek, és végrehajtják azt, mihelyt megvirrad, mert hatalmuk van hozzá.
- ² Megkívánják a mezőket és elrabolják, és a házakat és elszedik; és nyomorgatják a gazdát, és az ő házanépét az embert és az ő örökségét!
- ³ Annakokáért ezt mondja az Úr: Ímé, én is gonoszt gondolok e nemzetség ellen, melyből ki nem vonhatjátok a ti nyakatokat és nem jártok kevélyen, mivel gonosz idő leszen az!
- ⁴ Azon a napon példabeszéd támad rólatok, és siralmat sírnak, mondván: Oda van! elpusztultunk! Népem örökségét felcserélte! Miként rabolja el tőlem; hűtelennek osztja ki mezeinket!
- ⁵ Azért nem lesz néked, a ki mérőzsinórt vessen sors szerint az Úrnak gyülekezetében.
- ⁶ Ne prófétáljatok! prófétálnak ők. Ha nem prófétálnak ezeknek, nem múlik el a gyalázat!
- ⁷ Oh te, ki Jákób házának mondatol! hát türelmetlen-é az Úrnak lelke, avagy ezek-é az ő cselekedetei? Nem javára válnak-é az én cselekedeteim annak, a ki igazán jár?
- ⁸ A minap mint egy ellenség támadt fel az én népem; a köntösről a palástot letépik a gyanútlanul járókról, a háborútól idegenkedőkről.
- ⁹ Népem asszonyait kiűzitek boldogságuk házából; kisdedeiktől örökre elveszitek az én dicsőségemet.
- ¹⁰ Keljete fel és menjete ki, mert ez nem a nyugalomnak helye; a tisztátalanság miatt, a mely elveszít, és pedig borzasztó veszedelemmel!
- ¹¹ Ha valamely szélházi és csalárd így hazudoznék: Prédikálok néked borról és részegítő italról, az volna e népnek prófétája.
- ¹² Mindenestől egybegyűjtelek téged, Jákób! Összetakarítom Izráel maradékát. Összegyűjtöm őket, mint a boczrai juhokat, mint a nyáját az ő karámja közé; hemzsegnek majd az ember-sokaság miatt.
- ¹³ Előttök megy fel az úttörő; kitörnek és átmennek a kapun és kivonulnak, és előttök megy a királyuk, és élükön az Úr!

FEJEZET 3

És mondám én: Halljátok, kérlek, Jákób fejedelmei és Izráel házának vezérei: Nem a ti tisztetek-é tudni az ítéletet?!

- ² Ti, kik gyűlölitek a jót és kedvelitek a gonoszt! A kik levonszátok róluk bőruket és csontjaikról az ő húsokat!
- ³ A kik megeszik az én népemnek húsát, és lenyúzzák róluk bőruket, és összetörik csontjaikat, és feldarabolják, akár csak a fazékba, és mint húst a tálba.
- ⁴ Kiáltanak majd az Úrhoz, de nem hallgatja meg őket; sőt elrejti akkor orcáját előlük, mivelhogy gonoszokká lettek cselekedeteik.
- ⁵ Így szól az Úr a próféták ellen, a kik elámítják az én népemet, a kik, ha van mit rágniok, békességet hirdetnek, az ellen pedig, a ki nem vet valamit szájokba, hadat indítanak.
- ⁶ Azért éjszaka száll rátok, hogy ne lássatok, és sötétség jő rátok, hogy ne jövendölhessetek, és a nap lemegy a próféták felett, és elsötétül rajtok a nappal.
- ⁷ És megszégyenülnek a látók, és elpirulnak a jövendőmondók, és elfedik szájokat mindnyájan, mert nem leszen felelet Istentől.
- ⁸ Én ellenben megteljesedem az Úr lelkének erejével, és ítélettel és hatalommal, hogy hirdessem Jákóbnak az ő vétjét, és Izráelnek az ő bűnét.
- ⁹ Halljátok ezt, kérlek, Jákób házának fejei és Izráel házának vezérei! a kik utáljátok az

ítéletet, és minden igazságot elcsavartok;

¹⁰ A kik vérrel építitek a Siont, és Jeruzsálemet hamissággal!

¹¹ Kiknek fejedelmei ajándékért ítélnék, és papjaik jutalomért tanítanak, és prófétáik pénzért jövendölnek, és mégis az Úrra támaszkodnak, mondván: Avagy nincsen-é közöttünk az Úr?! Nem következik mi reánk veszedelem!

¹² Azért ti miattatok mezővé szántatik a Sion, és köhalommá lesz Jeruzsálem, a templom hegye pedig erdős hegygyé.

FEJEZET 4

És léssen: az utolsó időben az Úr házának hegye a hegyek fölé helyeztetik, és felülemelkedik az a halmokon, s népek özönlenek reá.

² Pogányok is sokan mennek, és mondják: Jertek, menjünk fel az Úr hegyére és a Jákób Istenének házához, hogy megtanítson minket az ő útaira, és járjunk az ő ösvényein! Mert Sionból jön ki a törvény, és az Úr beszéde Jeruzsálemből.

³ És sok népek között ítéletet téssen, és megfedd erős nemzeteket nagy messze földig és fegyvereiket kapákká kovácsolják, dárdaikat pedig sarlókká; nép népre fegyvert nem emel, és hadakozást többé nem tanulnak.

⁴ És kiki nyugszik az ő szőlője alatt és fügefája alatt, és senki meg nem rettentíti őket, mert a Seregek Urának szája szólott.

⁵ Mert minden nép a maga istenének nevében jár, és mi is a mi Urunk Istenünk nevében járunk örökkön örökké.

⁶ Azon a napon, azt mondja az Úr, összegyűjtöm a sántát, és összeszedem az elszéledetteket, és a kiket megsanyargattam.

⁷ És a sántát maradékká teszem, az elszélesztettet pedig erős nemzetté, és az Úr uralkodik rajtok a Sion hegyén mostantól fogva mindörökké.

⁸ És te nyájnak tornya, Sion leányának vára! Eljő tehozzád és elérkezik az előbbi hatalom, a Jeruzsálem leányának birodalma.

⁹ Miért kiáltasz hát kiáltva? Nincsen-é közötted király? Elveszett-é a te tanácsadód, hogy úgy elfogott a fájdalom, mint a gyermek-szülőt?!

¹⁰ Gyötrődj és kinlódj, Sionnak leánya, mint a gyermek-szülő! Mert ímé, kimégy a városból, és a mezőn tanyázol, és egészen Bábelig mégysz. Ott szabadíttatol meg; ott vált ki téged az Úr, ellenségednek kezéből.

¹¹ Mert ímé, sok nemzetség gyűlt össze ellened, a kik ezt mondják: Legyen szentségtelen, és legeltessük szemeinket a Sionon!

¹² De ők nem tudják az Úrnak gondolatait és nem értik az ő szándékát, hogy összegyűjti őket, mint a kévét a szérűre.

¹³ Kelj fel és csépelj, Sionnak leánya! Mert vassá teszem a te szarvaidat, körmeidet pedig aczéllá teszem, és széttiporsz sok népeket, és rablott kincseiket az Úrnak áldozom, javaikat pedig az egész föld Urának.

FEJEZET 5

Seregelj hát egybe, seregek leánya! Ostrommal támadt ellenünk; pálczával verjék arczul Izráel biráját!

² De te, Efratának Bethleheme, bár kicsiny vagy a Júda ezrei között: belőled származik

nékem, a ki uralkodó az Izráelen; a kinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van.

³ Azért odaadja őket, míg a szülő szül, de az ő atyjafiainak maradékai visszatérnek Izráel fiaihoz.

⁴ És megáll, és legeltet az Úrnak erejével, az Úrnak az ő Istenének fenséges nevével, és bátorsággal lakoznak, mert ímé felmagasztaltatik a földnek határáig.

⁵ És ő a mi békességünk. Ha az Assirus eljő a mi földünkre és megtapodja palotáinkat: állatunk ellene hét pásztort és nyolcz fejedelmi férfiút.

⁶ És megrontják Assiria földjét fegyverrel Nimród földjét is az ő kapuiban; és megszabadít az Assiriustól, ha a mi földünkre eljő és a mi határunkba lép.

⁷ És a Jákóbnak maradéka olyan lészen a a sok nép között, mint az Úrtól való harmat, mint a zápor a fűnek, mely nem emberben reménykedik, és nem bízik embernek fiaiban.

⁸ És a Jákób maradéka a pogányok között, a sok nép között olyan lészen, mint az oroslán az erdei vadak között; mint az oroslán-kölyök a juhoknak nyája között, a mely ha betör, tipor és tép, és nincs, a ki tőle megszabadítson.

⁹ Erőt vészen a te kezed szorongatóidon, és minden ellenségeid kivágattatnak.

¹⁰ És lészen azon a napon, azt mondja az Úr, kivágom lovaiddat közüled, és elvesztem hadi-szekereidet.

¹¹ És kivágom földednek városait, és ledöntöm minden erősségeidet.

¹² És kivágom kezedből a bűvszereket, és szemfényvesztőid nem lesznek néked.

¹³ És kivágom faragott képeidet és bálványaidat közüled, és nem imádod többé kezeidnek csinálmányait.

¹⁴ És kiszaggatom a te berkeidet közüled és elpusztítom a te városaidat.

¹⁵ És haraggal és hévvel állok bosszút a pogányokon, a kik nem engedelmeskedtek.

FEJEZET 6

Halljátok csak, a mit mond az Úr! Kelj fel, perelj a hegyekkel, és hallják meg szódat a halmok.

² Halljátok meg hegyek az Úr peres dolgát, és ti, a földnek örök alapjai! Mert pere van az Úrnak az ő népével, és az Izráellel is perbe száll.

³ Én népem! mit vétettem te ellened, és mivel fárasztottalak el téged?! Tégy vallást ellenem!

⁴ Hiszen felhoztalak Égyiptom földjéről, és a szolgák házából megváltottalak, és előtted küldém Mózeszt, Áront és Máriát!

⁵ Én népem! Emlékezzél csak: mit koholt Bálák, Moábnak királya, és mit felelt néki Bálám, a Beor fia? Sittimtől fogva Gilgálíg, hogy megismerjed az Úr igazságos cselekedeteit.

⁶ Mivel menjek eleibe az Úrnak? Hajlongjak-é a magasságos Istennek? Égőáldozatokkal menjek-é elébe, esztendő borjúkkal?!

⁷ Kedvét leli-é az Úr ezernyi kosokban, vagy tízezernyi olaj-patakokban? Elsőszülöttemet adjam-é vétkemért, vagy méhem gyümölcsét lelkemnek bűnéért?!

⁸ Megjelentette néked, oh ember, mi légyen a jó, és mit kíván az Úr te tőled! Csak azt, hogy igazságot cselekedjél, szeressed az irgalmasságot, és hogy alázatosan jársz a te Isteneddel.

⁹ Az Úrnak szava kiált a városnak, és a te neved néz bölcseségre. Halljátok meg a vesszőt és ki rendeli azt?!

¹⁰ Vannak-é még a gonosznak házában hamissággal gyűjtött kincsek, és ösztövére véka, a

mely útálatos?

11 Vajjon jóváhagyom-é a hamis mértéket, és a zsákba rejtett csalárd fontokat?

12 Mert a gazdagok megtöltöztek köztök ragadománynyal, lakosai pedig hazugságot szólnak, és nyelvök csalárd az ő szájokban.

13 Én is azért megvervén, beteggé teszek téged; elpusztítalak a te bűneid miatt.

14 Eszel te, de meg nem elégszel, és benned marad a te éhséged; és gyűjtesz, de nem takarítasz, és mit megtakarítasz is, fegyverre hányom.

15 Vetsz te, de nem aratsz; olajat sajtolsz te, de nem kened magadat olajjal, és mustot is, de bort nem iszol!

16 Mert az Omri parancsolataihoz szabjátok magatokat és az Ákháb házának minden dolgához, és azoknak tanácsán jártok! Hogy pusztasággá tegyelek tégedet, az ő lakosait pedig csúfsággá, és hordozzátok népemnek gyalázatát.

FEJEZET 7

Jaj nékem, mert olyanná lettem, mint a letakarított mező, mint a megszedett szőlő: egy enni való gerezd sem maradt; pedig zsenyére vágyott a lelkem!

2 Elveszett e földről a kegyes, és igaz sincs az emberek között. Mindnyájan vér után ólálkodnak, kiki hálóval vadássza atyjafiát.

3 Gonoszságra készek a kezek, hogy jól vigyék véghez; a fejedelem követelőzik, és a bíró fizetésre vár; a főember is maga mondja el lelke kívánságát, és összeszövök azt.

4 A ki jó közöttök, olyan mint a túske, az igaz olyan, mint a tövisbokor. A te őrállóidnak napja, a te megítélésed eljött; most következik el az ő zűrzavaruk.

5 Ne higgyetek a barátnak; ne bízzatok a tanácsadóban; az öledben ülő előtt is zárd be szádnak ajtaját.

6 Mert a fiú bolondnak tartja atyját, a leány anyja ellen támad, a meny az ő napára; az embernek saját háznépe az ellensége.

7 De én az Úrra nézek, várom az ér szabadításom Istenét; meghallgat engem az én Istenem!

8 Ne örülj, én ellenségem! Elestem ugyan, de felkelek, mert ha még a setétségben ülnék is, az Úr az én világosságom!

9 Az Úr haragját hordozom, mert vétkeztem ellene; mindaddig, a míg leperli peremet és meghozza ítéletemet. Kivisz engem a világosságra, meglátom az ő igazságát.

10 De meglátja ellenségeim is és szégyen borítja el, a ki ezt mondja nékem: Hol az Úr, a te Istened? Meglátják őt az én szemeim, hogy ímé széttapostatik, mint az utca-sár.

11 Falaid megépítésének napja! e napon távol lesz a törvény!

12 Azon a napon eljönnek hozzád Assiriából és Egyiptom városaiból; Egyiptomtól a folyamig, tengertől tengerig és hegytől hegyig.

13 És pusztává lesz a föld az ő lakói miatt, az ő cselekedeteik gyümölcséért.

14 Legeltesd népedet a te vessződdel, a te örökségednek nyáját, a mely magánosan lakozik az erdőben, a Kármel közepén. Legeljenek Básánban és Gileádban, mint a hajdankor napjain!

15 Mint az Egyiptom földéről kijövedelednek idején, láttatok vele csodadolgokat.

16 Látják ezt a pogányok és megszégyenülnek minden erejükkel. Kezüket szájokra teszik, füleik megsiketülnek;

17 Nyalják a port mint a kígyó, mint a föld férgei; reszketve jönnek rejtekeikből; remegve

folyamodnak az Úrhoz, a mi Istenünkhöz, és félnek tetőled!

18 Kicsoda olyan Isten, mint te, a ki megbocsátja a bűnt és elengedi öröksége maradékának vétjét?! Nem tartja meg haragját örökké, mert gyönyörködik az irgalmasságban!

19 Hozzánk térvén, könyörül rajtunk; eltapodja álnokságainkat. Bizony a tenger mélységébe veted minden bűnünket!

20 Hűséget mutatsz a Jákóbnak, irgalmasságot Ábrahámnak, a mint megesküdtél atyáinknak még az ősidőkben.

For other languages please go to **www.wordproject.org**